

SVENSKA UNESCO RÅDETS
SKRIFTSERIE: Nr. 5/1979

"MASSMEDIEDEKLARATIONEN"

DEKLARATION

om de grundläggande principerna för massmedias bidrag till
stärkande av fred och internationellt samförstånd,
främjande av de mänskliga rättigheterna och motarbetande av
rasism, apartheid och uppvigling till krig.

antagen av
UNESCO

Nr 5 / 1979

SVENSKA UNESCORÅDETS
SKRIFTSERIE: Nr. 5/1979

"MASSMEDIEDEKLARATIONEN"
DEKLARATION

om de grundläggande principerna för massmedias bidrag till
stärkande av fred och internationellt samförstånd,
främjande av de mänskliga rättigheterna och motarbetande av
rasism, apartheid och uppvigling till krig.

antagen av
UNESCO

DEKLARATION OM GRUNDLÄGGANDE PRINCIPERNA FÖR MASSMEDIAS BIDRAG
TILL STÄRKANDE AV FRED OCH INTERNATIONELLT SAMFÖRSTÅND, FRÄMJANDE
AV DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA OCH MOTARBETANDE AV RASISM,
APARTHEID OCH UPPVIGLING TILL KRIG.

FÖRORD

Historien om UNESCO:s massmediadeklaration kan skrivas på många sätt och utifrån olika infallsvinklar. Här skall endast göras ett försök att utifrån egna erfarenheter belysa hur denna särpräglade deklaration växt fram.

Unesco är en organisation inom vilken medlemsstaterna samarbetar. Organisationens konstitution ger den dock full suveränitet gentemot staterna varför den i viss mån är svårhanterlig för de stater som helst skulle vilja dominera arbetet och dess inriktning. Redan tidigt kom Unesco in på problemet hur man skulle underlätta utbytet mellan staterna av visuellt och audiellt material. Såväl Beirutöverenskommelsen 1948 som Florensöverkommelsen 1950 är instrument som ofta åberopas i dessa sammanhang. De speglar också organisationens ansträngningar att få igång verksamheten efter det förödande andra världskriget. Detta arbete pågick i stort sett hela 1960-talet. I december 1969 hölls konferensen om en internationell reglering av rymdkommunikationer och 1972 den Unescokonferens som arbetade fram "guiding principles on the use of satellite-broadcasting for the free flow of information, the spread of education and greater cultural exchange". På svenska kan man kalla det för vägledande principer för hur satelliter skall användas i nyhets-, informations-, utbildnings- och kulturutbytet. I Geneve arrangerades 1973 en konferens med syfte att utvidga Beirut- och Florensöverenskommelserna. Det ledde till att 12 experter, däribland Hilding Eek, Sverige, sammankallades i mars 1974 för att utarbeta ett förslag till mass-mediadeklaration vilket presenterades på Unescokonferensen 1974. Under denna

konferens kom den första verkligt hårda konfrontationen mellan den syn på informationsflödet som präglades av USA:s extrema poängtering av det fria informationsflödet och Sovjet med allierade som hävdade statens legitima intresse att bestämma vad som skall distribueras till invånarna i respektive stater. Vid konferensen gjorde Sverige ett försök att lansera ett nytt begrepp: "the right to communicate" som en övergripande term utifrån vilken man inom Unesco:s program skulle kunna analysera de problem som finns inom detta området och utarbeta rekommendationer för hur dessa svåra frågor skulle lösas. 1974 års Unescokonferens bjöd på en underhandsöverenskommelse mellan USA och Sovjet, att ingendera skulle driva sina resolutioner utan att man skulle tillsätta ännu en expertgrupp. Konferensen antog också efter en ganska lång debatt den svenska resolutionen sedan den omarbetats avsevärt.

Den nya expertgruppen möttes i december 1975 i ett stormigt möte, där man också presenterade den då aktuella FN-resolutionen om sionism och rasism. Detta föranledde de flesta av västvärldens experter att lämna mötet. Den text som då antogs visade sig på Unesco-konferensen i Nairobi 1976 vara helt oantagbar. Efter flera fruktlösa försök under den norske ledamoten av Unescostyrelsen, Gunnar Garbo, att hitta formuleringar acceptabla för alla parter, gav man generaldirektören, den då utnämnde A. Mbow, i uppgift att till nästa konferens låta utarbeta ett nytt förslag till deklaration.

Det var alltså bäddat för en spännande fortsättning på fighten mellan de båda intressegrupperingarna när man möttes hösten 1978 till Unescokonferens i Paris. Beslutsamheten var stor inom sekretariatet. Bråket om massmediadeklarationen hade legat som hämsko på flera av aktiviteterna inom Unesco. Den text som utarbetats av sekretariatet ansågs av nästan alla parter som omöjlig att acceptera. Det var därför ofrånkomligt, att man vid konferensens början tvingades utse en förhandlargrupp som fick i uppdrag att

arbete fram ett textförslag som kunde vinna majoritet. Efter enormt många och stundtals svåra förhandlingsturer kom man under sista dygnet av konferensen fram till en text som antogs med acklamation.

Det är mot denna bakgrund man skall se och bedöma den nu föreliggande "Deklaration om grundprinciperna för massmedias bidrag till stärkande av fred och internationellt samförstånd, främjande av de mänskliga rättigheterna och motarbetandet av rasism, apartheid och uppvigling till krig". Det förtjänar påpekas att bakom de ordmassor som redovisats i flera av Unescokonferenser och expertmöten ligger helt naturligt konkreta politiska motiv. Sovjet, liksom flera med dem lierade stater och utvecklingsländer, ser det ohämmat fria informationsflödet, främst via satelliter, som ett svårt hot mot det egna samhällssystemet. Kanske inte så mycket ett hot mot det politiska systemet, som ett hot mot den typ av konsumtionssamhälle man byggt upp. Ett alltför kraftigt tryck från konsumentgrupper skapar, av erfarenheter, fördelningspolitiska problem, där prioriteringen av tung industri och rustningsansträngningar snabbt skulle komma att ifrågasättas.

För västsidan har diskussionerna på ett mycket klart sätt demonstrerat svagheterna i det s.k. fria informationsflödet i världen. Aggressiviteten från försvararna av multinationella nyhetsbyråer och deras rätt att styra informationsflödet, har ibland lett till hätska kampanjer mot Unesco som organisation.

Nu har trycket på alla parter ökat för att medverka till genomförandet av en ny internationell informationsordning. Hur långt Unesco skall kunna hjälpa till är dels beroende på vilken roll medlemsstaterna vill tilldela organisationen, dels vad den förmår att själv initiera. En ny informationsordning i världen får i allt väsentligt ses som en integrerad part av en ny internationell ekonomisk ordning.

Den nu föreliggande deklARATIONEN skall ses som ett resultat av många kompromisser. Detta begränsar också dess värde. För svenska massmediamedarbetare måste det hela te sig som en i det närmaste onödig text, vilken därför knappast kommer att betyda något nämnvärt i fortsättningen, även om vissa saker kan komma att återopas i olika sammanhang. Jag tänker då närmast på artikel 9 med dess krav på skydd av journalister och andra massmediafunktionärer i deras arbetsutövning.

Bengt Gustafsson

I syfte att göra massmediedeklarationen mer lättläst och lättillgänglig har vi tagit oss friheten att redigera om texten, så att inledningen som beskriver bakgrund m.m. satts efter den egentliga deklARATIONSTEXTEN. Vi har dessutom på några ställen gjort några avsteg från originaltexten när den översatts till svenska. För den som vill läsa originaltexten, redigerad och utan språkliga justeringar har vi inkluderat den engelska versionen som antogs vid Unescos 20:e generalkonferens i Paris, 1978.

Inledning

Artikel I

Stärkandet av fred och internationell förståelse, främjandet av de mänskliga rättigheterna och motarbetandet av rasism, apartheid och uppvigling till krig fordrar ett fritt utbyte och en bredare och bättre avvägd spridning av information. Härvidlag kan massmedierna lämna ett betydande bidrag. Detta bidrag kommer att bli desto effektivare ju mer informationen avspeglar olika aspekter av det behandlade ämnet.

Artikel II

1. Tillämpningen av åsikts-, yttrande- och informationsfrihet, erkänd som en integrerad del av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, är en väsentlig faktor när det gäller att stärka fred och internationell förståelse.

2. Allmänhetens tillgång till information bör garanteras genom att olika slag av källor och informationsmedel ställs till dess förfogande, så att varje medborgare kan kontrollera uppgifternas riktighet och bedöma händelser objektivt. Därför måste journalister ha frihet att rapportera och de måste erbjudas bästa tänkbara tillgång till information. Det är likaledes viktigt att massmedierna är lyhörda för nationers och enskildas intressen för att därmed främja allmänhetens deltagande i den informations-skapande processen.

3. I syfte att stärka fred och internationell förståelse och att främja de mänskliga rättigheterna och att motarbeta rasism, apartheid och uppvigling till krig, medverkar massmedierna över hela världen, på grund av sin roll, effektivt till att främja de mänskliga rättigheterna, särskilt genom att skapa uttrycksmöjligheter för undertryckta folk som kämpar mot kolonialism, neokolonialism, främmande ockupation och alla former av

rasdiskriminering och förtryck och som inte kan göra sina röster hörda inom det egna landet.

4. Om massmedierna i sin verksamhet skall kunna främja de principer fastställda i denna deklaration är det av största vikt att journalister och andra massmediefunktionärer, i sitt eget land eller utomlands, kan tillförsäkras skydd som garanterar dem bästa möjliga villkor i deras yrkesutövning.

Artikel III

1. Massmedierna har en viktig roll att spela i ansträngningarna att stärka fred och internationell förståelse och att motarbeta rasism, apartheid och uppvigling till krig.

2. Genom att motarbeta anfälls- och anfallskrig, rasism, apartheid och andra kränkningar av de mänskliga rättigheterna, som bl.a. har sina rötter i fördomar och okunnighet, bidrar massmedierna - då de sprider information om alla folks strävande, ambitioner, kulturer och behov - till att avskaffa okunnighet och missförstånd mellan folken och till att göra en nations medborgare medvetna om andras behov och önsningar. Massmedierna bidrar vidare till att betrygga respekten för alla nationers, folks och individers rättigheter och värdighet utan åtskillnad på grund av ras, kön, språk, religion eller nationalitet och till att rikta uppmärksamheten på de svåra missförhållanden som plågar mänskligheten, såsom fattigdom, undernäring och sjukdomar och därigenom stimulerar staterna att formulera handlingsprogram som bäst dämpar internationella spänningar samt främjar en fredlig och rättvis lösning av internationella tvister.

Artikel IV

Massmedierna har en väsentlig funktion att uppfylla i fostrandet

av ungdomen i en anda av fred, rättvisa, frihet, ömsesidig respekt och förståelse. Syftet är då att främja mänskliga rättigheter, jämlikhet mellan alla människor och alla nationer och ekonomiska och sociala framsteg. Massmedierna har likaledes den viktiga uppgiften att tillkännage de unga generationernas åsikter och målsättningar.

Artikel V

För att åsikts-, uttrycks-, och informationsfriheten skall respekteras och för att informationen skall avspegla alla synpunkter, är det viktigt att spridning ges av synpunkter framförda av dem som anser att den information som publicerats eller spritts om dem har allvarligt skadat deras ansträngningar att stärka fred och internationellt samförstånd, att främja de mänskliga rättigheterna eller att motarbeta rasism, apartheid och uppvigling till krig.

Artikel VI

För att åstadkomma en sådan ny jämvikt och större ömsesidighet i informationsflödet som leder till främjandet av en rättvis och varaktig fred och till utvecklingsländernas ekonomiska och politiska självständighet, är det nödvändigt att avhjälpa bristen på balans i informationsflödet till och från utvecklingsländerna och mellan dessa länder inbördes. Det är därför nödvändigt att deras massmedier skall åtnjuta sådana arbetsförhållanden och resurser som ger dem möjlighet att förstärkas och expandera och samarbeta sinsemellan och med massmedier i industriländerna.

Artikel VII

Genom att ge större spridning åt all den information som rör de allmänt accepterade mål och principer som ligger till grund för de resolutioner som antagits av Förenta Nationernas olika organ, kan massmedierna effektivt bidra till att stärka fred och in-

ternationell förståelse, till att främja de mänskliga rättigheterna liksom också till att upprätta en rättvisare och rättfärdigare ekonomisk världsordning.

Artikel VIII

Fackliga organisationer och personer som deltar i journalisters och andra massmediefunktionärers yrkesutbildning och som hjälper dem att utföra sitt arbete på ett ansvarsfullt sätt, bör lägga särskild vikt vid denna deklarations principer vid utarbetandet och vid säkerställandet av tillämpningen av sina etiska normer.

Artikel IX

I denna deklarations anda åligger det den internationella gemenskapen att bidra till att skapa villkor för dels ett fritt informationsflöde och en bredare och mer balanserad informations spridning, dels skydd av journalister och andra massmediefunktionärer i deras arbetsutövning. Unesco är väl skickat att göra en värdefull insats i detta avseende.

Artikel X

1. Med vederbörlig respekt för såväl konstitutionella bestämmelser syftande till att garantera informationsfrihet för tillämpliga internationella instrument och överenskommelser, är det absolut nödvändigt att förhållanden skapas och vidmakthålles över hela världen som gör det möjligt för de organisationer och enskilda som yrkesmässigt sysslar med informations spridning att uppfylla denna förklarings målsättningarna av denna deklARATION.

2. Det är viktigt att ett fritt informationsflöde och en bredare och mera balanserad informations spridning uppmuntras.

3. I detta syfte är det nödvändigt att staterna underlättar för massmedierna i utvecklingsländerna att åstadkomma

tillfredsställande förhållanden och resurser som gör det möjligt för dem förstärkas och expandera och att staterna stöder dessa massmediers samarbete sinsemellan och med massmedier i industriländerna.

4. Det är likadeldes viktigt att - på grundval av lika rättigheter, ömsesidig gagn och respekt för olikheterna i de kulturer som tillsammans utgör mänsklighetens arv - bilateralt och multilateralt informationsutbyte uppmuntras och utvecklas mellan alla stater, i all synnerhet mellan de som har olika ekonomiska och sociala system.

Artikel XI

Om denna deklARATION skall bli verkningsfull är det nödvändigt att - under vederbörligt hänsynstagande till lagar, administrativa förordningar och andra åtaganden från medlemsstaternas sida - garantera förekomsten av tillfredsställande förhållanden för massmediernas verksamhet i överensstämmelse med den Allmänna deklARATIONEN om de mänskliga rättigheterna och med motsvarande principer uttryckta i den Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, antagen av Förenta Nationernas generalförsamling 1966.

Generalkonferensen

1. som erinnrar om att Unescos ändamål enligt dessa stadgar är att "bidraga till fred och säkerhet genom att medelst uppfostran, vetenskap och kultur befordra samarbetet mellan folken i syfte att främja den allmänna aktningen för lag och rätt och för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter" (Artikel I:1), och för att uppnå detta mål skall organisationen eftersträva att "underlätta fritt utbyte av tankar och kunskaper i ord och bild" (Artikel I:2),
2. som vidare erinnrar om att enligt stadgarna Unescos medlemsstater "är beslutna att åt alla tillförsäkra fullständiga och lika möjligheter till uppfostran under fritt sökande efter objektiv sanning samt fritt utbyte av tankar och kunskaper, är eniga och beslutna i sin föresats att utveckla och utbygga förbindelserna mellan sina folk i syfte att skapa ömsesidig förståelse och fullständigare och sannare kunskaper om varandras liv och seder" (Inledningen, sjätte stycket),
3. som erinnrar om Förenta Nationernas ändamål och grundsatser som de kommer till uttryck i FN-stadgan,
4. som erinnrar om den Allmänna deklARATIONEN om de mänskliga rättigheterna som antogs av Förenta Nationernas generalförsamling 1948 och särskilt dess nittonde artikel som stadgar att "envar har rätt till åsiktfrihet och yttrandefrihet; denna rätt innefattar frihet för envar att utan ingripanden hysa åsikter och frihet att söka, mottaga och sprida upplysningar och tankar genom varje slags uttrycksmedel och utan hänsyn till gränser"; och den Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, antagen av Förenta Nationernas

generalförsamling 1966, vars nittonde artikel hävdar samma grundtankar och vars tjugonde artikel fördömer uppvigling till krig, försvar av nationellt, rasligt eller religiöst hat och varje form av diskriminering, fientlighet eller våld,

5. som erinrar om artikel 4 i den Internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, antagen av Förenta Nationernas generalförsamling 1965 och den Internationella konventionen om stävande och bestraffning av brottet apartheid antagen av Förenta Nationernas generalförsamling 1973, genom vilka de till dessa konventioner anslutna staterna utfäste sig att vidtaga omedelbara och konkreta åtgärder syftande att utplåna all uppvigling till eller handlingar innebärande rasdiskriminering, och överenskom om att hindra varje uppmuntran till apartheidsbrott och liknande diskriminerande tillvägagångssätt eller yttringar,
6. som erinrar om deklarationen om främjande bland ungdomen av fredens ideal, ömsesidig respekt och förståelse mellan folken, antagen av Förenta Nationernas generalförsamling 1965,
7. som erinrar om de deklarationer och resolutioner som antagits av Förenta Nationernas olika organ beträffande upprättandet av en ny ekonomisk världsordning och den uppgift det tillkommer Unesco att fullgöra i detta avseende,
8. som erinrar om den deklaration om principerna för internationellt kulturellt samarbete, som antagits av Unescos generalkonferens 1966,

9. som erinrar om Förenta Nationernas generalförsamlings resolution 59 (I) som antogs 1946 och som förklarar:

"Informationsfrihet är en grundläggande mänsklig rättighet och utgör måttstocken för alla de rättigheter som Förenta Nationerna har som uppgift att värna;

.....

Informationsfrihet fordrar som en oundgänglig förutsättning, viljan och förmågan att åtnjuta dess privilegier utan missbruk. Den fordrar som grundläggande disciplin det moraliska tvånget att fri från fördomar söka fakta och att utan illvillig avsikt sprida kunskap;

....."

10. som erinrar om Förenta Nationernas generalförsamlings resolution 110 (II) som antogs 1947 och i vilken man fördömer varje form av propaganda som har till syfte att, eller sannolikt skulle kunna, uppegga till eller uppmuntra hot mot freden, störande av allmän ordning, eller aggressiv handling,
11. som erinrar om resolution 127 (II), som likaledes antogs av generalförsamlingen 1947 och som anmodar medlemsstaterna att inom ramarna för den stadgeenliga proceduren vidta åtgärder för att bekämpa spridandet av oriktiga eller förvrängda rapporter som sannolikt skulle skada de vänskapliga förbindelserna mellan staterna liksom också om generalförsamlingens andra resolutioner beträffande massmedia och deras bidrag till fredens stärkande, och därmed också till ökat förtroende och vänskapliga förbindelser mellan staterna,

12. som erinrar om resolution 9.12 som antogs av Unescos generalkonferens 1968 och som ånyo upprepar Unescos mål att bidra till avskaffandet av kolonialism och rasism och om resolution 12.1, som antogs av Unescos generalkonferens 1976 och som hävdar att kolonialism, neo-kolonialism och rasism i alla dess former och yttringar, är oförenliga med Unescos grundläggande syften,
13. som erinrar om resolution 4.301, som antogs av Unescos generalkonferens 1970 och som rörde massmedias bidrag till främjandet av internationellt samförstånd i fredens och den mänskliga välfärdens intresse, och till motarbetandet av krigspropaganda, rasism, apartheid och hat mellan nationerna och som är medvetna om de grundläggande bidrag som massmedia kan göra för förverkligandet av dessa mål,
14. som erinrar om den förklaring om ras och rasfördomar som antogs av Unescos tjugonde generalkonferens,
15. som är medveten om hur komplicerade informationsproblemen är i det moderna samhället och om hur skiftande de lösningar är som erbjudits, vilket särskilt framgår av den uppmärksamhet som givits dem inom Unesco liksom också av den berättigade önskan alla berörda parter visat för att deras strävanden, synpunkter och kulturella identitet må vederbörligen tagas i beaktande,
16. som är medveten om utvecklingsländernas strävan att få till stånd en ny, rättvisare och effektivare världsordning på informations- och kommunikationsområdet,

17. kungör den 28 november 1978 denna deklaration om de grundläggande principerna för massmedias bidrag till stärkande av fred och internationellt samförstånd, främjande av de mänskliga rättigheterna och motarbetande av rasism, apartheid och uppvigling till krig.

DECLARATION ON FUNDAMENTAL PRINCIPLES CONCERNING THE CONTRIBUTION OF THE MASS MEDIA TO STRENGTHENING PEACE AND INTERNATIONAL UNDERSTANDING, TO THE PROMOTION OF HUMAN RIGHTS AND TO COUNTERING RACIALISM, APARTHEID AND INCITEMENT TO WAR.

The General Conference

Recalling that by virtue of its Constitution the purpose of Unesco is to "contribute to peace and security by promoting collaboration among the nations through education, science and culture in order to further universal respect of justice, for the rule of law and for the human rights and fundamental freedoms" (Art. I, 1), and that to realize this purpose the Organization will strive "to promote the free flow of ideas by word and image" (Art. I, 2),

Further recalling that under the Constitution the Member States of Unesco, "believing in full and equal opportunities for education for all, in the unrestricted pursuit of objective truth, and in the free exchange of ideas and knowledge, are agreed and determined to develop and to increase the means of communication between their peoples and to employ these means for the purposes of mutual understanding and a truer and more perfect knowledge of each other's lives" (sixth preambular paragraph),
Recalling the purpose and principles of the United Nations, as specified in its Charter,

Recalling the Universal Declaration of Human Rights, adopted by the General Assembly of the United Nations in 1948 and particularly Article 19 thereof, which provides that "everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without

interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers"; and the International Covenant on Civil and Political Rights, adopted by the General Assembly of the United Nations in 1966, Article 19 of which proclaims the same principles and Article 20 of which condemns incitement to war, the advocacy of national, racial or religious hatred and any form of discrimination, hostility or violence.

Recalling Article 4 of the International Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination, adopted by the General Assembly of the United Nations in 1965, and the International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid, adopted by the General Assembly of the United Nations in 1973, whereby the States acceding to these Conventions undertook to adopt immediate and positive measures designed to eradicate all incitement to, or acts of racial discrimination, and agreed to prevent any encouragement of the crime of apartheid and similar segregationist policies or their manifestations,

Recalling the Declaration on the Promotion among Youth of the Ideals of Peace, Mutual Respect and Understanding between Peoples, adopted by the General Assembly of the United Nations in 1965,

Recalling the declarations and resolutions adopted by the various organs of the United Nations concerning the establishment of a new international economic order and the role Unesco is called upon to play in this respect.

Recalling the Declaration of the Principles of International Cultural co-operation, adopted by the General Conference of Unesco in 1966,

Recalling Resolution 59(I) of the General Assembly of the United Nations, adopted in 1946 and declaring:

"Freedom of information is a fundamental human right and is the touchstone of all the freedoms to which the United Nations is consecrated;

.....

Freedom of information requires as an indispensable element the willingness and capacity to employ its privileges without abuse. It requires as a basic discipline the moral obligation to seek the facts without prejudice and to spread knowledge without malicious intent;

.....

Recalling Resolution 110(II) of the General Assembly of the United Nations, adopted in 1947, condemning all forms of propoganda which are designed or likely to provoke or encourage any threat to the peace, breach of the peace or act of aggression.

Recalling resolution 127(II), also adopted by the General Assembly in 1947, which invites Member States to take

measures, within the limits of constitutional procedures to combat the diffusion of false or distorted reports likely to injure friendly relations between States, as well as the other resolutions of the General Assembly concer-

ning the mass media and their contribution to strengthening peace, trust and friendly relations among States,

Recalling resolution 9.12 adopted by the General Conference of unesco in 1968, reiterating Unesco's objective to help to eradicate colonialism and racialism, and resolution 12.1 adopted by the General Conference in 1976, which proclaims that colonialism, neo-colonialism and racialism in all its forms and manifestations are incompatible with the fundamental aims of Unesco,

Recalling resolution 4.301 adopted in 1970 by the General Conference of Unesco on the contribution of the Information media to furthering international understanding and co-operation in the interests of peace and human welfare, and to countering propaganda on behalf of war, racialism, apartheid and hatred among nations, and aware of the fundamental contribution that mass media can make to the realizations of these objectives,

Recalling the Declaration on Race and Racial Prejudice adopted by the General Conference of Unesco at its twentieth session.

Conscious of the complexity of the problems of information in modern society, of the diversity of solutions which have been offered to them, as evidenced in particular by the consideration given to them within Unesco, and of the legitimate desire of all parties concerned that their aspirations, point of view and cultural identity be taken into due consideration.

Conscious of the aspirations of the developing countries for the establishment of a new, more just and more effective world information and communication order.

Proclaims on this twenty-eighth day of November 1978 this Declaration on Fundamental Principles concerning the Contribution of the Mass Media to Strengthening Peace and International Understanding, to the Promotion of Human Rights and to Countering Racism, Apartheid and Incitement to War.

ARTICLE I

The strengthening of peace and international understanding, the promotion of human rights and the countering of racism, apartheid and incitement to war demand a free flow and a wider and better balanced dissemination of information. To this end, the mass media have a leading contribution to make. This contribution will be more effective to the extent that the information reflects the different aspects of the subject dealt with.

ARTICLE II

1. The exercise of freedom of opinion, expression and information, recognized as an integral part of human rights and fundamental freedoms, is a vital factor in the strengthening of peace and international understanding.
2. Access by the public to information should be guaranteed by the diversity of the sources and means of information available, to it, thus enabling each individual to check the accuracy of facts and to appraise events objectively. To this end, journalists have freedom to report and the fullest possible facilities of access to information. Similarly, it is important that the mass media be responsive to concerns of peoples and individuals, thus promoting the participation of the public in the elaboration of information.

3. With a view to the strengthening of peace and international understanding, to promoting human rights and to countering racialism, apartheid and incitement to war, the mass media throughout the world, by reason of their role, contribute to promoting human rights, in particular by giving expression to oppressed peoples who struggle against colonialism, neo-colonialism, foreign occupation and all forms of racial discrimination and oppression and who are unable to make their voices heard within their own territories.

4. If the mass media are to be in a position to promote the principles of this Declaration in their activities, it is essential that journalists and other agents of the mass media, in their own country or abroad, be assured of protection guaranteeing them the best condition for the exercise of their profession.

ARTICLE III

1. The mass media have an important contribution to make to the strengthening of peace and international understanding and in countering racialism, apartheid and incitement to war.

2. In countering aggressive war, racialism, apartheid and other violations of human rights which are inter alia spawned by prejudice and ignorance, the mass media, by disseminating information on the aims, aspirations, cultures and needs of all peoples, contribute to eliminate ignorance and misunderstanding between peoples, to make nationals of a country sensitive to the needs and desires of others, to ensure the respect of the rights and dignity of all nations, all peoples and all individuals without distinction of race, sex, language, religion or nationality and to draw attention to the great evils which afflict humanity, such as poverty, malnutrition and diseases, thereby promoting the formulation by States of the policies best able to promote the

reduction of international tension and the peaceful and equitable settlement of international disputes.

ARTICLE IV

The mass media have an essential part to play in the education of young people in a spirit of peace, justice, freedom, mutual respect and understanding, in order to promote human rights, equality of rights as between all human beings and all nations, and economic and social progress. Equally, they have an important role to play in making known the views and aspirations of the younger generation.

ARTICLE V

In order to respect freedom of opinion, expression and information and in order that information may reflect all points of view, it is important that the points of view presented by those who consider that the information published or disseminated about them has seriously prejudiced their effort to strengthen peace and international understanding, to promote human rights or to counter racialism, apartheid and incitement to war be disseminated.

ARTICLE VI

For the establishment of a new equilibrium and greater reciprocity in the flow of information, which will be conducive to the institution of a just and lasting peace and to the economic and political independence of the developing countries, it is necessary to correct the inequalities in the flow of information to and from developing countries, and between those countries. To this end, it is essential that their mass media should have conditions and resources enabling them to gain strength and expand,

and to co-operate both among themselves and with the mass media in developed countries.

ARTICLE VII

By disseminating more widely all of the information concerning the universally accepted objectives and principles which are the bases of the resolutions adopted by the different organs of the United Nations, the mass media contribute effectively to the strengthening of peace and international understanding, to the promotion of human rights, and to the establishment of a more just and equitable international economic order.

ARTICLE VIII

Professional organizations, and people who participate in the professional training of journalists and other agents of the mass media and who assist them in performing their functions in a responsible manner should attach special importance to the principles of this Declaration when drawing up and ensuring application of their codes of ethics.

ARTICLE IX

In the spirit of this Declaration, it is for the international community to contribute to the creation of the conditions for a free flow and wider and more balanced dissemination of information, and of the conditions for the protection, in the exercise of their functions, of journalists and other agents of the mass media. Unesco is well placed to make a valuable contribution in this respect.

ARTICLE X

1. With due respect for constitutional provisions designed to guarantee freedom of information and for the applicable international instruments and agreements, it is indispensable to create and maintain throughout the world the conditions which make it possible for the organizations and persons professionally involved in the dissemination of information to achieve the objects of this Declaration.

2. It is important that a free flow and wider and better balanced dissemination of information be encouraged.

3. To this end, it is necessary that States facilitate the procurement by the mass media in the developing countries of adequate conditions and resources enabling them to gain strength and expand, and that they support co-operation by the latter both among themselves and with the mass media in developed countries.

4. Similarly, on a basis of equality of rights, mutual advantage and respect for the diversity of the cultures which go to make up the common heritage of mankind, it is essential that bilateral and multilateral exchanges of information among all States, and in particular between those which have different economic and social systems, be encouraged and developed.

ARTICLE XI

For this declaration to be fully effective it is necessary, with due respect for the legislative and administrative provisions and the other obligations of Member States, to guarantee the existence of favourable conditions for the operation of the mass media, in conformity with the provisions of the Universal Declaration of Human Rights and with the corresponding principles proclaimed in the International Covenant on Civil and Political Rights adopted by the General Assembly of the United Nations in 1966.

I Svenska Uneskorådets skriftserie har hittills utkommit:

Nr. 1/1979 Kulturell identitet. Invandrarkvinna i Sverige

Nr. 2/1979 Rapport från Unescos tjugonde generalkonferens den 24 oktober—28 november 1978 avgiven av den svenska delegationen

Nr. 3/1979 Rekommendation om allas deltagande i och bidrag till kulturlivet, antagen av Unesco

Nr. 4/1979 Rekommendation om utbyggnad av vuxenutbildningen, antagen av Unesco